

tenschappelijke mening. In april 1950 werd deze conferentie belegd, onder voorzitterschap van Sizoo. Sizoo schetste in zijn inleiding het probleem dat voortkwam uit de confrontatie van scheppingsgeloof en natuurwetenschappelijke feiten. Op dit congres zou het onderwerp behandeld worden 'binnen de natuurwetenschappelijke sfeer'; met opzet werd de confrontatie van geologie en scheppingsverhaal niet tot afzonderlijk onderwerp van bespreking gemaakt. Als vervolg op het congres zou echter 'de bespreking van wat nu opzettelijk op de achtergrond wordt gesteld, niet kunnen uitblijven'.¹⁰⁹ Behalve door Sizoo werd er gesproken door J. R. van de Fliert (de latere hoogleraar geologie aan de vu), die een inleiding hield over de geschiedenis van de geologische wetenschappen en ook sprak over 'Palaeontologische ouderdomsbepaling' en Sizoo's eerste promovendus Koene sprak over 'Fysische ouderdomsbepaling der aarde'. Verder werd er gesproken over 'Geologische ouderdomsbepalingen' en 'Over de ouderdom der sterren'. De lezingen werden gebundeld uitgegeven in een boekje dat vier keer zou worden herdrukt. Aan de derde druk in 1953 werd nog een tweetal artikelen toegevoegd over fysische ouderdomsbepalingen van de hand van J. Blok en H. R. Woltjer. Dat het congres en de uitgave van het boekje uitdrukkelijk tot doel hadden het gesprek met de gereformeerde theologie weer op gang te brengen, was al gebleken uit Sizoo's inleiding en werd nog eens onderstreept in het 'Woord vooraf' van de redactie bij de derde druk: 'De Redactie verheugt zich over de welwillende ontvangst van de vorige drukken, waarvan vele besprekingen blijk geven. Maar zij betreurt dat van theologische zijde dikwijls zo weinig aandacht werd geschonken aan de inleiding van prof. G. J. Sizoo [...] die in enkele forse lijnen toch zeer belangrijke dingen zegt.'¹¹⁰

Het gesprek kwam echter toch langzaam op gang toen een nieuwe generatie theologen zich aandiende. Op 16 mei 1953 vond er een bijeenkomst plaats van de cvng waar W. J. A. Schouten sprak over 'Het gesprek tussen theologie en natuurwetenschap'.¹¹¹ Hij was zeer kritisch over wat tot dan toe in gereformeerde kring was gebeurd en wees op het belang van besprekingen tussen natuurwetenschappers en theologen, aangezien de twee groepen zover uit elkaar waren gegroeid dat ze soms een volledig ander wereldbeeld leken te hebben.¹¹² Schouten wees ook op de studiekekring in de Hervormde Kerk, waar het wel was gelukt een gesprek op gang te brengen. In de bespreking die volgde op